

Abstrakt

Autorka se v textu zabývá fenoménem dumpster divingu, v češtině označovanému jako kontejnerové potápění. Se zaměřením na takové potápěče, kteří vyjímají a konzumují jídlo z kontejnerů za supermarketů dobrovolně, bez finančního donucení, soustředí se na jejich definici čistoty a práci se symbolickými hranicemi mezi čistým a nečistým. Opřena o kontextuální ukotvení fenoménu v sociálně-environmentálních a sociálně vědních souvislostech a vycházejíc zejména z teoretické koncepce čistoty a nebezpečí Mary Douglas, předkládá čtenáři kvalitativní analýzu zúčastněných pozorování a hloubkových rozhovorů s dobrovolnými potápěči. Na základě ukotvení kvalitativních poznatků v kvantitativně a reprezentativně zjištěných postojích české veřejnosti k projevům kontejnerového potápění, všímá si pestrého složení potápěčů z hlediska jejich motivů a ideologických přesvědčení i jejich reflexe a kategorizace normově nastavených hranic, jimiž jsou potraviny jimi konzumované obestřeny. Prostřednictvím identifikace síly a podnětnosti první zkušenosti s dumpster divingem a v souvislosti s představenou hodnotou, kterou informanti přisuzují jídlu, poukazuje autorka na jejich proměnu pojetí dosud akceptovaných hranic odvíjející se od provozování dumpster divingu. Zdůrazňuje však, že navzdory přesvědčení o řádnosti a čistotě nového pojetí stravování mají informanti tendenci prezentovat se za pomoci vzorců jednání odpovídajících platnosti symbolických hranic původních, a to s cílem uchránit sociální identitu a pozici svou i svých blízkých, která je dumpster divingem ohrožována. Na základě toho pak autorka rozvíjí úvahy o možnostech uplatňování jejich pojetí čistoty při zacházení s jídlem bez hrozby stigmatizace.